

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 lit Nyilttér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Gazdasági életünk jövője.

„Az az arány, melyben az 1867. évi XII. t. cikkben közöseknek elismert állami ügyek költségei a magyar korona országai és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok által viselendőek, az idézett törvény cikkben körülírt módon, kölesönös egyezmény útján a magyar korona országaira nézve 34.4, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokra nézve 65.6 százalékban állapítatik meg.”

(Kvóta törvényjavaslat 1 §-a.)

Bárhogy forgassuk is, bármely szempontból bíráljuk is azt a faktumot, mely elé a nemzetet a fent idézett törvényjavaslat 1. §-a állítja, azt kénytelenek vagyunk elismerni, hogy három hosszú év keserves küzdelmei után módot nyújt arra, hogy agyongyötört és fenéig felforgatott gazdasági életünkbe újra nyugalom költözzék, s további haladásunknak útját egyengesse.

Nem lehet se ezélnünk, se feladatunk a kvóta kérdés politikai vonatkozásait feszegetni: szemünk előtt csupán az az egyetlen körülmény lebeg, hogy ennek az áldatlan ügynek alkotmányos rendezésével megszűnik mind az a bizonytalanság, kétség és herce-hureza fenyegetett, mely a monarchia nagy hatalmi áliásának megingatásával, megtámadta egyszer mind hazánk hitelét, s ezzel gazdasági fejlődésének alapfeltételeit is.

Sulyos, küzdelemmel teljes jövő áll előttünk. Nem ártatjuk magunkat, de hisz ennek értelme sem lenne. Az adózó polgárok tudják legjobban, hogy milyen alig elviselhető terhek nehezédnek vállára, de szemet hunyhatnak-e azon körülmények előtt, melyek a jelenlegi megállapodásra vezettek? A hazafiai okosság diktálja azt, hogy józanul, az összes számbavehető erők objektív mérlegeléseivel alkossuk meg ítéletünket a lefolyt tárgyalások eredményéről, s így az előttünk fekvő törvényjavaslat által megállapított arányból is. E kérdés megvilágítására különösen következőket tartjuk szükségesnek és fontosnak megjegyezni:

A számítás alapjául a befolyt adók szolgáltak.

Ha tehát ez alapon (1888-1897) a számításokat megejtjük, a következő eredményt kapjuk:

Magyarországban:

Az egyenes és közvetett adók bruttó összege 2,782,133.574 frt.

Ebből levonandók:

- 1.) az átfutók összege 496,038.758 frt.
- 2.) a csupán a magyar korona országaiiban egyoldalulag létesített adók közül

304,795.164 = 800,833,922 frt

Marad 1,981,299.652 frt.

Arány: 33.09.

Ausztriában:

Az egyenes és közvetett adók bruttó összege 4,188,182.194 frt. Levonva mint fent 181,157.180 „

Marad 4,007,025.014 frt.

Arány: 66.91.

tehát a Magyarországot (határvidék nélkül) terhelő arány: 32.49.

Mint hogy azonban az 1872. évi IV. t. cz. értelmében a közösügyi kiadásokból 2-0% előzetesen már magyar korona országait terheli ez a 32.49 aránykules a közösügyi kiadásoknak csak 98 0% ára alkalmazandó, úgy hogy ez valójában az összes közösügyi kiadásoknak csak 31.84 0%-át képezi, és ehhez adva a 2. 0%-ot

T Á R C Z A.

Noémi.

Rendkívül érdekes bünper foglalkoztatta nemrég a pestvidéki kir. törvényszéket. Egy megható dráma, melynek elbukott hősnője a „törvénylátó“ urakhoz fordult, kérve, hogy büntessék meg szigoruan egykori ideálját, a ki őt könyörtelenül a gyalázatba taszította.

Lakik Tétényben egy szegény özvegy asszony, a ki keserves munkával szerzi meg mindennapi kenyerét, de sokáig boldognak érezte magát, mert egy megbeesülhetetlen, drága kincset birt leányában, az alig tizenhat esztendőös Noémiben. Jókedvű, pajzán teremtés volt, a ki csak hirből ismerte a bánatot, a szenvedést. Szépségének messzire hire ment, sokan megbámulták hosszan leomló szőke haját és tüzes, fekete szeméit. Nem egy fiatal ember kérte meg a kezét, de ő csak nem akarta oda hagyni özvegy édes any-

ját, a kít a rajongásig szeretett.

Az egyszerű, de boldog családi életnek nemsokára egyszerre vége szakadt. Egy napon a déli vasut egyik jobb módú kocsi vezetője állított be az özvegy asszonyhoz és kereken kijelentette, hogy halálosan szerelmes Noémibe, nélküle élnie nem tudna. A tétényi pályaudvaron látta egynehányszor a leánykát s csak nem tudja őt elfelejteni. Mindig csak ő van az eszében, ha ébred van, ha álmodik s azért szépen megkéri az özvegy asszonyt: adná neki a leányát. Van ám egy kevés vagyonkája és kényelmesen megélhetnek.

Az özvegynek megtetszett az őszinte fiatal ember. Sokszor gondolt ő arra, hogy milyen jó volna, ha — mielőbb szeméit lecsukná — leányának nyugodt, jó életet biztosíthatna. Beszólította Noémit, elmondta neki, hogy mit kíván a konduktőr és hozzátette, hogy ő nem volna ellene a házasságnak.

A piruló leányka nem adott határozott feleletet s mikor a fiatal ember megszólította, szégyenkezve kifutott a szobá-

ból.

A kocsi vezető másnap, harmadnap újra ott volt a szegényes viskóban és lassan - lassan elbolondította az ártatlan leányka fejét. Két hét múlva már epedve várta udvarlóját. később már szemrehányást tett neki, ha egyszer kétszer elmaradt; szóval örömmel nyújtotta kezét a konduktőrnek. Megtartották az eljegyzést. Az özvegy asszony kített magáért: nagy lakomát csapott. Leölte egyetlen pulykáját, megtakarította filléréit jó borokra költötte, aztán egy-két jó ismerősét is meghívta a lakomára.

Természetes, hogy a vőlegény a vacsora után is ott maradt a házban és mivel az özvegy nem sokat adott az etikettre, azt sem vette rossz néven, ha leánya és a vőlegény — mintha már meg volnának esküdve — csak úgy „kettecskén“ maradnak.

A vőlegény korán reggel feljött a fővárosba, ám alig esteledett, már jegyese karjai közt volt, a ki kimondhatatlanul boldognak érezte magát. És ez így ment nap nap után. A fiatal ember el-

precipuummal együtt 33.84: 66.16.

Mi tehát, mint e számításból világosan kitetszik, mindenképp zsákutezába jutottunk az osztrákokkal szemben, mert már a fentieket tekintetbe véve sem tartottuk fenn az eddigi kvótaarányt, s így akarva nem akarva magasabb 00-ra voltunk kénytelenek áttérni. Feltétlenül tekintetbe kell vennünk azt is, hogy az így előálló többlet megtérül a fogyasztási adók visszautalása révén, a mi eddig tisztán az osztrákok zsebében maradt.

Legfontosabb azonban gazdasági életünk jövőjének fejlődésére az a körülmény, hogy míg a most megállapított kvóta-arány 1909-ig bír érvénnyel, a vám-szövetségi szerződés már 1907-ben lejár, s így e két fontos ügy között nem lehet egy esetleges juktímot megállapítani, a mi aztán a szerződések megkötésénél függetlenségünket biztosítja és így érdekeinket hathatósabban leszünk képesek megvédelmezni.

Különösen nyer fontosságában ez a körülmény akkor, ha a mostani kormány által erőteljesen megindított közgazdasági akciót vesszük figyelembe. Mezőgazdaságunk, iparunk és kereskedelmünk intenzív fejlesztése képezi legnagyobb gondját a kormánynak, s csak természetes, hogy az annak idején megindítandó vámszövetségi tárgyalásoknak már lesz mit megvédelmezni. A lefolyt tárgyalások kétségtelenül beigazolták, hogy kiméltre, méltányosságra és való helyzetünk igazságos elbírálására nincs mit számítanunk. Ennek tehát egyetlen ellenszere kínálkozik, ha t. i. gazdasági erőinket fejleszteni, gyarapítani, s a lehető legmagasabb fokra igyekszünk emelni.

Az erre való készséget, sőt tovább megyünk az energikus és

ezéltudatos tetterőt látjuk a kormánynál. Szükségesnek és elmaradhatatlannak tartjuk, hogy a társadalom e nehéz és felelősségteljes munkában segédkezet nyújtson. Sopánkodással most már mire sem megyünk, s ölbe tett kézzel is hiába keseregnénk a bevégett tényeken. Törekedjünk a gazdasági függetlenségre, fogjunk kezét mindannyian, s támogassuk azokat az intéző tényezőket, a melyek őszintén és becsületesen igyekezettel dolgoznak gazdasági jövőnk megerősítésén és felvirágoztatásán.

Egy kis elmélkedés.

Ez év nov. 15-én volt Csokonyában d. u. 5 órától 8-ig a „Csokonyavidéki-népnevelési-egylet” őszi közgyűlése. Az elnöki megnyitó szerint XXXII-ik. Nagy szám! mert alig van ilyenü „Egylet” széles e hazában, mely folyton működne megalakulásától maig.

Tudjuk, hogy a népnevelési egyletek, mily nemeszélű tűztek maguk elé. Nevében foglaltatik a cél. Nevelni, szépre, jóra szoktatni ez imádott haza nagyon elmaradott földműves népét, segíyezni a szegény szülőket gyermekeik iskoláztatásában stb.

Boldog emlékü br. Eötvös nemeslelkű felhívására alakultak a „Népnevelési-egyletek”.

Somogy megye nagy közönsége mindig, minden szépért, nemesért és jóért lelkesülve az elsők között szokott lenni s nemesen érző fiai az áldozatok meghozatalától sem riadtak vissza.

Igy történt, hogy Somogy országunkban — többhelyen — és itt a drávai végvidéken, az akkor még „baboesai járás” művelt közönsége, megalakítá a „bábócsavidéki-népnevelési egyesületet”.

A járás nemeslelkű tisztikara, földbirtokosok, gazdatisztek, lelkészek, tanítók, s egyes községek lakói — vallás-különbőség nélkül álltak az áldozati oltár

a melyek kétségbeejtették. Hogy az a kocsivezető nős ember, sőt három gyermeke is van. És feleségének a tétényi kézfogóról még csak sejtelve sincs.

A jó asszonynak majd hogy meg nem szakadt a szíve, mikor a hírek valódiságáról meggyőződött. Mit mond majd Noéminek? Nem fogja e szegénykét megölni a borzasztó újság? . . . Szomoruan, kisírt szemekkel tért vissza, kiméltlenül feldult otthonába.

Noémi türelmetlenül várt reá és a mint meglátta édesanyját, hirtelen zokogásban tört ki, oh, mert bizonyos, hogy rossz hírrel jön.

Meghalt, ugy-e?

Rosszabb annál: megcsalt!

És magához ölelve a letört virágot, ő is keservesen sírni kezdett.

Oh édes Istenem! Én vagyok az oka mindennek! . . .

* * *

Egyszerű, de mélyen megható történet. Az ügy oda került a pestvidéki kir. törvényszék elé, a hol család miatt fogták

körül, forintjaikat, krajezáraikat arra feltevéen, egy alapot hoztak össze, mely ma 1700 frt. tőkévé lett, daczára, hogy pár ezer forint lett segélyül szegény gyermekeknek ruhára, tankönyvre és iskolai könyvtár felállítására kiadva, ez évben is 100 frton felül lett segélyezés. (Itt megjegyzem, báresak állana elő egy arra hivatott egyén, aki ez áldásosan esendőben működő egylet történetét megírná!)

26 éve, hogy ez egylet pártoló tagja vagyok s 22 gyűlésen vettem részt. S midőn a legközelebbi gyűlésről haza jöttem, vissza tekintve a 20 év előtti gyűlésekre, egy sóhaj kelt ajkamon: Miért nincs úgy most, mint régen?

Kijelentem, hogy e gyűlés programja keresztül vitelében igen sikerült volt. Nem is lehetett más! Tekintve elnökének nagy tudományát, a népiránt érző nemes lelkületét, gyűjtő hatású páratlan beszédét és a megjelent ref. lelkészi kart, ref. és a róm. kath. tanítók, urodalmi gazdatiszt urakat s kiket elől kellett volna emlitenem, tiszteletreméltó nőhallgatókat és a többi tisztelt érdeklődő urat, hát a necrolog és a practicus tejszövetkezeti felolvasásokat, a dalárdát, — mit mondhatnék mást, mint-hogy sikerült, igen sikerült a program!

És mégis csak sóhajtottam, miért nincs úgy, mint régen! De hát, hogy is volt régen, mikor én kezdtem ismeri s tagjává lettem? Hát így:

Egyik őszi nap d. e 10 órára volt összehíva a közgyűlés, mi a közelből már 9 órakor ott voltunk Csokonyában és láttuk jönni a kocsikat 4—5 emberrel megpakva. Lelkészeikkel együtt jöttek: Babócsa-, Darány-, Tarnóczáról a nemes gróf Széchenyi Ferencz gazdatisztjeivel, Lábod Széchenyi Pál gróffal, Szulok, Görgeteg, Hosszúfalu, Szent Király, Ujnép, Visonta, Ujlak egy csapat gyalog emberrel, Csokonyáról? a ki csak jöhetett. Jöttek észak, kelet, dél és nyugatról, megtelt a gyűlési hely, tömve volt érdeklődőkkel.

Tartattak felolvasások, természettudományi előadás is experimentummal, emlékszem egyikre: az őskoriak tűz csinálása s a világító eszközökről, a vidéki takarékmagtárak, olvasókörök s könyvtárak ezen

bünperbe a szivtelen konduktórt. De hát mit tehet a törvényszék? A törvénylátó urak kötve vannak a rideg paragrafusokhoz és ki kellett mondaniok, hogy a csábitó nem vonható büntetőjogi felelősségre. Mert törvényeink értelmében a házassági ígéret még nem csalás s minthogy a konduktór anyagi kárt sem az özvegynek, sem leányának nem okozott, az eljárást megszüntette. A kir. táblához került az ügy, s a tábla másképp fogta fel a dolgot. Igaz, hogy a házassági ígéret magában véve még nem csalás, csak hogy a jelen esetben fenforog az anyagi kár, mert a szegény özvegy asszony az eljegyzéskor nagy lakomát esapott, aztán valahányszor ellátogatott hozzá a vádlott, megvendégelte őt. És család miatt elrendelte a bünvádi vizsgálatot a szivtelen csábitó ellen.

. . . . . A letört virág pedig napról-napra hervad. Most már nemcsak hirből ismeri a bánatot, a szenvedést!

Szegény Noémi!

Gutius.

elbeszélgette Noéminek hajmeresztő vasúti kalandjait, elábrándoztak a szép jövőről, midőn mint férj és feleség boldogan, megelégedetten fognak élni a fővárosban. Néha-néha felhívják majd magukhoz az özvegyet is, ellátogatnak a színházba, aztán — a mi fő — sokat fognak majd utazni. Hiszen „vasutasok” lesznek és azoknak olesó az utazás. Noémi úgy örült, ha völegénye erről a rózsás szép jövőről beszélgetett vele.

Egy napon aztán elmaradt a völegény. Nem jött egy, két, három napig, nem jött többé sohasem. Hasztalan írogatott Noémi szemrehányó leveleket, hasztalan sirt, epekedett, a völegény nem mutatta magát. Hátha beteg? gondolta a jó özvegy asszony és elhatározta, hogy felrándul a fővárosba és felkeresi a kocsivezetőt. Noémi minden áron vele akart menni, de hát kire maradna a ház, ki fejné meg naponként a riska tehenet; ki etetné Noémi galambjait? . . . . .

Egyedül jött fel az özvegy és bizony nem volt kedve visszamenni Téténybe. Mert olyan híreket hallott a völegényről,

gyűlésekből áradtak ki, — és most: eltekintve a már előbb említett jelenlevőkön kívül, — csak Csokonya, Visonta és Ujlakról, hány hallgató volt jelen? azok közül, a kikért összejöttek a népnevelést szívéükön viselőik, hol vannak, hol maradt a nép? A vidékről egy sem volt jelen.

Ezért kelt sóhaj ajkamról, miért nincs úgy, mint volt régen? és elmélkedni, gondolkozni kezdem: miként lehetne ismét összehozni a népet s hogy lehetne népessé tenni ez üdvös „Egylet” gyűlését.

Uraim! Népnevelési egyletünk lelkes férfiai, gondolkodjunk ezen! Én a magam véleményét elmondom.

A népnevelési egylet iránti érdektelenedés okát keresem: a politikában s az elanyagiasodásban.

Igenis be lopózott a politika s szét váltak az együtt működők; másokat meglepett az önzés, csak önmagávali gondolás, s az anyagiakért való kapkodás s elmerülés. Nem, egy fillért sem áldozni másért, nem, egy fillért nem költeni a gyűlésre járásért. Minden krajezárt megtakarítani. Az időmulasztás nem volt ok, mert a magyarnak ideje mindig volt, van és lesz! Neki nem pénz az idő!

Ha a fenntebbiek az okok, próbáljuk meg, ugyan azon fegyverekkel harcolni.

Próbálják meg az intézők bevinni azt a politikát, hogy esalják be ugy a közönséget, hogy egyszer csak ismét együtt legyen. Legyen politikus! Lehet, hogy az erkölcsi felolvasások unottá lettek, pedig kár, de hát a hibák felmutatása, az erkölcsi bajok felfedezése érzékenyen hat az emberekre!

Leszálltak az anyagiakra, hát jó, menjünk utánnok oda, legyen a program fő része: a gazdasági kérdések vitatása

Marha tenyésztés, lótenyésztés, takarmány termelés, kisebb birtokokon váltó gazdaság féle tanács (nem rendes váltó gazdálkodást értek, hisz ez nem lehet szanaszét levő földön) mert most is váltó gazdaságot üz a köznép — de nem jól. Vet minél több darab földet, de nem okoszerűen, elő kellene készíteni a tagosítást, még ha a legelő együtt maradna is, csak a szántóföldek cocnasszalását, sovány parlag, rétek helyett mesterséges takarmány készítés, tejszövetkezet, még szőlő ültetés is.

Még áldozat árán is megnyerni egy-egy a gazdaság terén jártas practicus felolvasót. Nincs messze Szt. Imre, az utazás költségeit megtérítve még a tanár urak közül is vállalkozna egyik-másik és a miniszter is szívesen beleegyezne.

Közbe-közbe jönnének egyéb felolvasások, s a lelki kincsek közül az anyagiak között e drágább kincs is majd elkelne.

Igy értettem én a politikát bevinni s leszállni az anyagiak közé, letelepettek közé. Igy vélem összehozni a „Népet” a „Népnevelési-egyleti” gyűlésre.

Igen kérem azokat, a akik e kis elmélkedésemet elolvassák, gondoljanak ki ennél sokkal jobbat.

Adjon Isten virágzást az egyleti gyűléseknek!

Egy egyleti tag.

Hirek

— Nemesszivü grófi család. Már számtalan esetben tett jót a szegé-

nyek érdekében — akik arra valóban rászorultak — a tarnócai gróf Széchenyi család, kiknek nemes cselekedeteik áldás a vidékünkre. A jótékony grófi család egy újabb szép cselekedetéről értesítik lapunkat Darányból. Ugyanis van ott egy szegény asszonynak egy teljesen világtalan 13-14 év körüli leánya. A szegény asszony — a ki magát is alig bírja esekély keresetéből fenntartani — elment a jólelkü grófi párhoz könyörögni világtalan leánya érdekében, hogy bejuthasson Budapestre a vakok intézetébe. A jószívü gróf és grófné nem hogy csak meghallgatta a szegény asszony kérését, de mult vasárnap Gróf Széchenyi Ferencz öméltósága egyenesen Darányba utazott, hol a község házában magához hívatta a világtalan leányt anyjával együtt s ott személyesen adta át nekik az ajánló levelet az intézetbeni fölvetelre, továbbá mindkettőjüket ellátta utiköltséggel. Ezenkívül kijelentette nekik a nemesszivü gróf, hogy ő és neje fogják az intézeti díjat is fizetni mindaddig, míg a leányka az intézetben valami ipart meg nem tanul, melylyel magát fenntarthatja.

— Papválasztás Istvándiban.

Végre valahára a kínos ügy elintéztetett Istvándiban, mely oly sok ideig pártoskodásra adott okot az Istvándiaknak. Tudvalevő ugyanis, hogy Begedy ideiglenesen fel volt függesztve papi állásától az okból, mivel őt valamely egyházi javak rossz kezelésével vádolták. A község egyik része e végett nagyon ellene volt, s minden áron azon voltak, hogy végleg letegyék istvándi papi állásáról, míg a másik része tovább is tántoríthatlan hiven maradt Begedynék s újból való megválasztása mellett voltak. Végre mult hó 30-án elérkezett a várva-várt választás, melyen Begedyt kívül Jávory N. volt a másik candidált az istvándi ev. ref. papi székre. Tekintettel az erős pártoskodásra nagy aggodalommal néztek a választás elé, s hivatalos uton megtettek minden óvintézkedést a nyugalom fenntartására. A választás nagyon zajos volt s hogy nagyobb összeütközések nem történtek, az csak Sárközy baresi szolgabíró erélyes föllépésének tudható be, ki kellő számú esendőséggel felügyelt a rendre. A választáson Begedyre 99, Jávoryra pedig 80 szavazat esett s így hát Begedy 19 szótöbbséggel ismét visszanyerte papi állását.

— A déli vasut kocsihánya. Engedve a kereskedői körök kívánalmainak, lapunk is már tett illetékes helyen felszólamlást a déli vasut kocsihánya végett. Most erre vonatkozólag az Általános Pénzügyi Szemlében a következőket olvasuk: A déli vasut is megmozdult arra a sokoldalú panaszra, mely kereskedői körökben a kocsik hiánya miatt minduntalan felhangzott, a mennyiben azt jelentette a kereskedelmi minisztériumnak, hogy az 1900. évre hét gyorsvonatu és két tehervonatu lokomotívot szerkocsikkal, azonkívül két első osztályu, két első-második osztályu, három darab másodosztályu és nyolcz darab harmadosztályu személykocsit, egy gyorsvonatu kalauzkocsit, két darab fedett és hatvankét darab nyitott teherkocsit rendelt meg. Nem sok ugyan, de hát még is csak látszik a jó akarat.

— Uj személy- és podgyászdijszabás. A magy. kir. államvasutak igaz-

gatóságától kapott értesítés szerint a somogy-szob-baresi helyi érdekű vasuton 1900. évi január 1 én új személy- és podgyászdijszabás lép életbe, melylyel az 1891. évi szeptember hó 1-én életbelépett dijszabás érvényen kívül helyezettik. Ez a dijszabás a magyar királyi államvasutak dijszabáselárusító irodájában (Budapest, Csengery-utca 33. szám alatt) 20 filléért kapható. A. P. Sz.

— Végzetes szerencsétlenség

érte Vukman József 38 éves babócsai községi pásztor embert. Ugyanis mult hó 30-án az Andrásnapi vásár alkalmával mulatozott a Skergula féle vendéglőben. Nagyon boros állapotban lehetett már vagy talán véletlenség folytán történt az eset, hogy a vendéglő folyosója alatt levő pinczébe bele zuhant a nyitott ajtón s esés közben oly sérüléseket kapott, hogy még az éjjel bele halt.

— Öreg ember nem vén ember.

Érdekes házasság kötöttet hétfőn a szomszédos Babócsán, mely valóban ritkítja párját. Ugyanis Herzsényák József odaváló 67 éves földmives megunván az özvegyi életet, oltárhoz vezette Vukman Teréz odaváló 63 éves leányt. Mely házasság kötésnél hát duplán bebizonyosodott a manapság elterjedt szálló ige, hogy: öreg ember nem vén ember.

— A legolcsóbb politikai napilap.

A „Reggeli Ujság” 1900. január 1-ére új előfizetést indít. A „Reggeli Ujság”-nak úgy a politikában, mint a társadalmi, közgazdasági, művészeti és minden a közügyet érdeklő kérdésben csak egy irányelve van: az igazságot megírni és bármiféle tekintet nélkül azért küzdeni. Irodalmi része előkelő színvonalon áll, hirdetése mindenről megbízható és gyors. Kitűnő regényt és érdekes tárcákat közöl. A „Reggeli Ujság” egyik célja az, hogy a jelenlegi súlyos gazdasági viszonyok között a magyar család anyagi érdekeit és megélhetését mindenképen előmozdítsa. A „Reggeli Ujság” mindennap nyolcz oldalon jelenik meg és tényleg a legolcsóbb politikai napilap.

Előfizetési ára:

Vidékre portómentesen:

Egy hónapra . . . . . — 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr

Budapesten házhoz hordva:

Egy hónapra . . . . . — 30 kr.

A „Reggeli Ujság” kiadóhivatala
Budapest, József-körút 19.

— Budapesti gabonatózsde. (Reich Jenő és társa heti jelentése) Az időjárás nagyobbára száraz és hideg volt. A piacok üzletmenetét illetőleg alig van változás. Buza árak 10 — 15 krt vesztettek. Rozs 6. — 6.30 frt. között változik. Arpa 5.50 — 80 frt. Zab szín és tisztaság szerint 4.90 — 5.40 frt. Tengeri 4.30 — 50 frt.

— Karácsony estére alkalmas

játékszerek, ragyogó csillogó karácsonyfadiszkek, karácsonyi és ujévi ajándék tárgyak mint: társasjátékok az ifjuság és felnőttek részére, sport és torna eszközök, vadász és flobert fegyverek, revolverek, lovagló szerek, koresolyák, pénz-szivar-cigaretta tárcák, kézi-uti táskák, bronz és porcellán diszműaruk, íróasztal kellékek, dohányzóknak való tárgyak, finom acél aruk, háztartási cikkek, chinaezüst aruk, toilette cikkek, tréfás tárgyak stb. felől nagy képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld Kertész Tódor műiparú raktár, Budapest IV. Krisztóftér.

— Képes levelezőlapok, nagy választékban, közte karácsonyi és ujévi

üdvözetekkel a legszebb s változatos kivitelben kaphatók a baresi könyvnyomdában.

— **Sorsjegyek** nagy nyeremény esélyekkel (6 huzáson át érvényes) 1 koronáért kaphatók a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában. Főnyeremények az első 5 huzáson 20-20 ezer korona érték, a 6-ik huzáson 100 ezer korona érték. A sorsjegyek mind a 6 huzáson érvénnyel játszanak még azon esetben is, ha már esetleg 1 főnyereményt nyert is volna. Így hát a legkedvezőbb esetben 200 ezer korona érték is nyerhető a jótékonycézél Poliklinikai sorsjegyén.

838
szám.
1899. v. h.

Árverési hirdetemény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 885/6 számú végzése következtében Dr. Kelemen Mózes és Dr. Lauber Rezső pécsi ügyvéd által képviselt **Fodor Mór** és **Hazai általános biztosító társaság** javára **Kaufman József** dr.-szentnártoni lakos ellen 222 frt 70 kr, 34 frt 70 kr. s jár. erejéig 1899. évi szeptember hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 688 frt 40 kr-ra becsült szobabeli butorok, eséplőgép,lovak, és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 385/6 számú végzése folytán 222 frt 70 kr. 34 frt 70 kr tőkekövetelés, annak és pedig 34 frt 70 kr. után 1898. szept. 1-től 6,—222 frt 70 kr. után 1899. évi márcz. hó 16 napjától járó 5 0/0 kamatai és eddig összesen 75 frt 94 krban biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Drávaszentnártonban leendő eszközzésre **1899. évi December hó 5-ik** napjának d. u. 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. november hó 2-án.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

814
szám.
1899. v. h.

Árverési hirdetemény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 244/5 számú végzése következtében Dr. Glücksthal Samu bpesti lakos ügyvéd által képviselt **Grüner A Henrich**. czég javára **Wertheim Hermína**

baresi lakos ellen 183 frt 13 kr. s jár. erejéig 1899. évi május hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 1309 frt 15 kr-ra becsült szodagyár szódás üvegek, szobabeli butorok, ágyneműek, szódás koci, Singer féle varrógép, zongora és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 244/5 számú végzése folytán 183 frt 13 kr. tőkekövetelés, annak 1899. évi január hó 27 napjától járó 5 0/0 kamatai és eddig összesen 33 frt 90 krban biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Bareson leendő eszközzésére **1899. évi december hó 6-ik** napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. október 20-án.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

842
szám.
1899. v. h.

Árverési hirdetemény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 275/4 számú végzése következtében Dr. Weisz Samu bpesti lakos ügyvéd által képviselt **Simon Miksa** bpesti czég javára **Wertheim Hermína** baresi lakos ellen 68 frt. 26 kr. s jár. erejéig 1899. évi június hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 1309 frt 15 kr-ra becsült s azon ingók a melyek Beer Henrich 30 frt. és 4 frt., Viener Adolf 42 frt 64 kr., Brüder Pisk 100 frt., Grüner A. Henrich 183 frt. s jár. erejéig és lefoglalva lettek, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 99. V. 275/4 számú végzése folytán 68 frt. 26 kr tőkekövetelés, annak 1899. évi márcz. hó 31-napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 23 frt 90 krban biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Bareson leendő eszközzésére **1899. évi December hó 6-ik** napjának d. e. fél 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. okt. hó 21-én.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

6

huzásra érvényes jótékonycézél — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület korháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á. **20.000** korona stb. érték.

kívánatra 20 0/0 levonással készpénzben kifizetetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul

már január hó 4-én.

megrendeléseket pontosan teljesít:

a jótékonycézél sorsjáték

kezelősége

IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.